

Бог разпнат
От
Артър Кац

Текстът е копие от запис на аудиокасата носеща същото заглавие с изказване на Арт Кац в Израел през 70-те. Издава се със съдействието на Артър Кац.

Начало с молитва

Скъпи Господи, моля Те в Името на Исус за една свършена вечер, не в смисъл езикът ни да бъде граматически издържан, но в смисъл това, което се говори да бъде изцяло почерпено от твоя извор, от Теб, само Ти да бъдеш първоизточника и даващия, само Твоята воля да бъде изпълнена. Бъди Господ над настроението ми, над моето говорене в Духа, така че наистина ТИ да си говорителя. Хвалим Те и Ти Благодарим за подобна вечер, молим се в Името на Исус. Амин.

Изпитах странно чувство, когато ви гледах прави да пеете за святостта на Бога. Чух думите "Всички сте като нечисто нещо."

Имах усещането, че гледам лицата на мастурбиращи, блудници, на хора, които съзерцават подобни неща. Просто страшно неправдоподобно е това чувство, когато слушаш песен за святостта - да имаш усещането за лица, които противоречат на това.

Казвах си "Боже нямаме ли служба в събота? Какво е посланието Ти?". Не разбирах и се молах прилежно. Търсих Господа през целия ден заради тазвечершната ни среща и досега не знам какво е посланието.

Но се зарадвах на първата молитва тази вечер, от страна на този брат тук – беше нещо за нуждата Господ да въздигне Кръста за нас, в смисъл, че говореше за Христос и то Него разпнат. И наистина погледнах на писанията, които дават точното описание и не мога да се сетя за нищо умно, което аз бих могъл да добавя към тях. Освен това съзнавам, че всички вие знаете всичко това така или иначе. Що за изказване ще е това? Но някак си не мога да избягам от това, че понякога имаме нужда да преразгледаме тия неща и отново да хвърлим един поглед на тях в Писанията ... Христос Разпнат.

Може би имаме нужда да ги видим осветени от небесна светлина. Може би сме ги видяли, но не сме ги видяли. Може би имаме нужда да ги видим осветени от небесна светлина, което си е друг вид виждане.

Може би сме били готови да ги приемем прекалено бързо и лесно.

Просто не са ни жегнали толкова, колкото е трябвало. В действителност не сме били пронизани от истинската им противност, нито сме били шокирани от описания ужас.

Култивирали сме вярата си, попрочистили сме я.

Извадили сме жилото, което е трябвало да остане в нас.

Имах интересен разговор с брат ми Марк преди да дойдем тази вечер. Става въпрос за нещо, което пътуващите благовестители не си изповядват един на друг, но то обяснява защо те често не могат да спят добре. И то особено, ако техните послания са искрени и докосват небето.

Те (пратените) се пекаат на бавен огън в нощните часове. Сексуални нападения, при които неприятелят не се суети да се хване и за най-малкото, докосвайки всяко слабо място, онова упорито нещо дете не ми дава покой, онова което възпитаното Християнство не желае да разисква, онова което прикриваме обръщайки глава на другата страна и не желаем да излиза на показ, навличайки си по този начин ужасни терзания – това именно беше обект на разговора ни.

Не знам дали сте запознати с внушителната статистика за растящия брой чудесни християнски водачи, включително от харизматичните кръгове – впечатляващи личности забегнали с пианистката или с жената, на която са помагали със съвет. Броят на жертвите нараства.

Интересно е, че в края на времето, сексът се превръща в доминираща тема. Нещата са доведени до окончателно противопоставяне, или-или. Ще има една Сватбена Вечеря на Агнето, сватба, единение между младоженец и младоженка. Събитие свято, което цялото творение очаква и за което се радва. И една алтернатива. Няма среден път: цял един свят пиещ от чашата на блудството. По-добре да се занимаем с тези неща сега, за да не станат твърде много жертвите и свидетелството ни да се провали, тъй като Сатана вижда, че няма от какво да се бои относно нас, ставайки свидетел на личния ни живот, когато се огъваме пред подобна похот. Той познава слабостта, която ни е компрометирала. И ние не сме победили!

Говоря като глупак тази вечер.

По някакъв начин Кръстът на Исус Христос касае всичко това. Умът ми още не е достатъчно умен за да го прецени точно, но духът ми звъни на пожар. Ще бъдем жертва на компромис вследствие приближаването на свършека и нарастващите с огромна сила изкушения, и съразмерно със степента, до която ние не сме наистина прегърнали Кръста на Исус Христос!

Има една много известна църква в Щатите, ама няма да ви кажа името ѝ. Тя е много известна в Щатите, поради мястото, което отделя на Кръста. Цялата ѝ доктрина е пронизана от препратки към Кръста. Когато отидох там да говоря, Господ ми даде възможно най-необикновеното послание. Обаче трябва да си американец за да го оцениш докрай. Защото нали знаете ония типични за нас неща дете си ги имаме в Америка: Long John Silvers, McDonalds и какво друго?...Burger King. Всяко от тия заведения е досущ като другите. Те работят денонощно, предлагайки едно и също. Американците знаят как да създадат определен вид вътрешноархитектурна атмосфера. Можем да догодим нещо да изглежда много непринудено и домашно и да го накараме да изглежда кълтри, но го правим с ПЛАСТМАСОВИ ГРЕДИ. Приличат на огромни ръчно издялани дъбови греди.

Та кой може да си позволи оригинала днес? И къде е човекът с умение да го издяла?

Затова правим подобие, от пластмаса, докарвайки го да изглежда на вид като истинското. Върши работа, защото е горе на тавана. Никой не може да го стигне пък и не се иска да носи някаква тежест. Но, ако човек има случай да почука на него, ще разбере колко кухо звънти! А ако случайно стъпиш отгоре му ще го смажеш.

Ще се радвам, ако отбележите посланието, което Господ ми повери за тази църква, тази, така да се каже, прегърнала Кръста църква. "Вашият Кръст не е от дървени дъски. Той е пластмасово подобие."

Чудя се за колко ли от нас важи това. Сдобили сме се само с подобие.

Но ни липсва кървавият Кръст и това личи в компромисите и измамите, в лъжата и блудството, в мастурбирането и задоволяването на собствените ни удоволствия, и умовете ни са заети от такива неща, защото не сме се изправили пред действителния Кръст истински.

И в тоя повърхностен, опростенчески и лекомислен свят, в който “франчайзваме” хамбургери и риба сме “франчайзвали” и накакъв вид евангелие. Има вид на истинско. Ама не почуквай отгоре му твърде силно. И тежест не му давай да носи. Бог, който тази вечер бди над вас знае отлично тежестта на това, което се задава в бъдеще.

Навсякъде е пълно с евтини и повърхностни неща. Била е изградена цяла Jesus култура. И вие знаете, че на мен ми се гади от това. Ако видя още една християнска фланелка ще повърна. Дори не искам да виждам портрети и рисунки, уверяващи ме колко мъжествен е бил Той. Въобще не ми трябва да го виждам как е изглеждал. Не ме интересува колко е надарен самият художник. Той никога не може да достигне Бога на Славата и всеки човешки опит да го изобразим ще бъде нищожен в сравнение с това, което е Той!

Ще се надявам за откровение, което идва със Светлина от Небето. Благодаря Ви, можете да си запазите евтините изображения. Същото се е случило и с Кръста. Съзнавам, че днес някои правят състояния от християнските боклуци във вид на бижута. О, колко ли гърди не съм видял окичени с Кръст... с цел да се привлече вниманието повече към гърдите, отколкото към Кръста!

Думата Свят е станала обичайна.

Не се боим да използваме свят твърде често. "Бъдете свършени, както вашият небесен Отец е свършен" (Мат.5:48) и "Бъдете святи, защото Аз съм свят" (1 Петрово 1:16). Той е МНОГО свят. Тъй като днес е време на крайности и ние устремено вървим към неговия завършек, или ще бъдем много святи или въобще няма да бъдем.

Спомнете ли си, че един от признаците за свършека ще бъде голямо отстъпление, когато любовта на мнозина ще охладнее? Мнозина! Откъде ще се вземат? Когато неправдата се умножи те ще бъдат някои от тук-присъстващите, някои измежду надутото Християнство, което битува днес. Неправдата расте с всеки изминал ден. Изключително съблазнителна и силна. И ако Кръстът, който сме прегърнали е пластмасов – някакъв вид панаирен боклук, можем да бъдем почти сигурни, че ще бъдем измежду жертвите. Затова се нуждаем Кръстът да бъде издигнат в истина и нещо да бъде издигнато в сърцата ни и духовете ни.

Бог Разпнат.

Някой се молеше тази сутрин за любов към правдата и омраза към нечестieto. Това би било за нас спасителна благодат. Но ти би намразил нечестieto, само ако наистина разбираше какво коства то на Бога!

Та, бих искал да ви говоря за БОГ РАЗПНАТ.

В действителност това е заглавието на една книга от един немски теолог. Не е ли изумително, когато Бог оживи пред теб чрез Духа Си нещо, което отдавна си познавал и виждайки заглавието на някаква книга внезапно си пронизан?

Пишеше БОГ разпнат – БОГ разпнат!

Мога да го кажа стотина пъти и с пълно гърло да го крещя, но няма гаранция, че ще влезе в сърцето ти. Божият Син трябва да те пониже.

Б-О-Г разпнат!

Сигурно някои от вас познават картината, която толкова почитат (ордена на) Сестрите на Мария в Дармщат. Казва се The Isenheim Altar, нарисувана е 16-ти век от художник на име Gruenwald. Обикновено такива картини са ги слагали над олтара, който завършва с листа и носи и рисунка на разпятието. Ако никога не сте я виждали, ви го препоръчвам. Това е единственото изображение на Христос Разпнат, което някога бих подкрепил. Повечето Го показват, като балетист стъпил на върха на пръстите си. Някои са почти чувствени...мъж с изпъкнали мускули и широк гръден кош! Не е зле!

Обаче тая картина е УЖАС! Тя е толкова гротескна, че едва я гледаш. Затова подозирам, че е направена под вдъхновението на Святия Дух. Никога не сте виждали по-страховита фигура. Трудно различаваш дали става въпрос за човек или за някакво изпорязано животно. Даже техниката на самата картина е забележителна. Тя е на четири века, а изглежда все едно вчера нарисувана. Колко свежест и извираща сила има в тая картина!

Пръстите са сгърчени в смъртен възел, а лицето носи белезите на последния болезнен припадък. Устните са бели, а очите са потънали дълбоко в черепа и той "Нямаше благообразие, нито приличие ...та да го желаем (Исая 53:3), обезобразен повече от всеки друг човек" (Исая 52: 14), и опръскан навсякъде със съсирена, втвърдена кръв. Художникът не е подминал и плюнките. Дървени и метални парченца се подават от плътта следствие камшичните удари и гледайки цвета на тялото имаш усещането за гангрениясваща зеленина.

Невероятно грозно!

Същинско мъчение. Достоеен за съжаление нещастник! Досега съм я виждал 3 или 4 пъти. Намира се в Collmar, France близо до Alsace Lorraine на френско-немската граница. Ако ви се удаде случай, не го пропускайте! Може да се окаже по-полезно от три месеца лекции и проповеди.

Всеки път като я видя имам странно чувство. Разбира се тия художници по принцип изписват Христос с препаска. Такава е била традицията сред художниците през Средновековието и Възраждането. Но в Писанията няма и сянка от доказателство, че това е било така. Част от мъчението и болката на Кръста, или срама на Кръста е именно срамът от голотата на жертвата, лишена от дрехите си, с ръце приковани към Кръста и неспособна да се прикрие.

Как да го изразя? Исус понесе това неизразимо унижение, това показване на интимните му части, за да можем ние да не претърпим срам в тази област.

Говоря като в лудост, като глупак. Никога и никъде преди не съм казвал това, по никакъв повод. Но мисля, че имаме нужда да го чуем. Какво да кажем за човешката ни природа, способна да извади жилото и да превърне ужаса в проста теология, в принципи на вярата, които ние защитаваме, и необезпокоявани пеем Той бе наранен за нашите престъпления и същата вечер се връщаме вкъщи и мастурбираме? Ако някога сме имали нужда от светлина от небето, то е сега.

Откровение от Бога за Неговото страдание, за това именно страдание, за БОГ РАЗПНАТ!

Не мисля, че друго би ни опазило. Нищо друго няма да ни отврати от греха. Нищо няма да ни възпре да не разпнем отново Божия Син освен това да разберем, **НАИСТИНА** да разберем, какво пострада Бог в унижението си, в неопикуемата болка и позор нанесени му от хората, дотам, че бе забравен дори от Бога, своя Отец.

Проклет всеки, който виси на дърво. (Гал. 3:13)

Да слушаш подигравките на Еврейските свещеници: "Спаси себе си и слез от кръста" и ще ти повярваме; "Той спаси други: а себе си не може да спаси." (Марк 15: 30, 31)

Разбрал ли си това достатъчно? Тук има нещо уникално; страданието единствено е способно да ни доведе до откровение за истината.

Страданието **ОТКРИВА** повече от всичко друго. Изпитал ли си това в собствените си страдания? (представи си, че) Лежиш в треска на болничното си легло и си близо до смъртта или поне така се чувстваш.

Нещата, които биха те занимавали, ако беше здрав, на които щеше да отделяш времето си и вниманието си и върху които би водил дълги разговори, стават ужасяващо неуместни сега.

Страданието е като топъл нож в масло. То опростява всичко. Достига до същината на проблема и го открива, както нищо друго не би могло. Ето защо големите театрални школи са почитали винаги страданието, дори повече отколкото са го почитали божии хора. Ето тук не сме пораснали много. А трябва, защото сме призовани към същата съдба.

Някой беше казал, че ако човек говори, както Христос е говорил и живее, както Христос е живял, ще има същата съдба.

"Ще ни мразят и ще казват, че правят на Бога услуга." ..."ще бъдете мразени от всичките народи поради моето Име." (Мат. 24:9)

Едновременно с това, "любовта на мнозинството ще охладнее, защото беззаконието ще се умножи" (Мат. 24:12), особено това беззаконие (сексуалното), и защо ще ни мразят? Защото няма да могат да търпят противоречието между лицата ни, духовете ни и своите дела. Духът на Света все повече ще вика "Ела, легни с мен" (Бит. 39:7). Ако не пожелаеш ще ги вбесиш. Да си чувал някога, "Отблъсната жена мрази най-силно?" Отблъсни Вавилонската блудница и чашата ѝ пълна с блудство и ще видиш какво значи бяс, какъвто не си знаел че има.

Не съм забравил една от първите ми опитности в Християнската вяра. Едва преди няколко месеца бях повярвал. Бях спасен от един Господ, когото не бях и търсил дори. Той ме доведе до Себе Си в Ерусалим и после се върнах към учителстването в Калифорния, като с връщането си загубих всичките си приятели още първата вечер, когато споделих на всички вярата си. Но имаше една учителка еврейка заедно с мен в същия факултет. По принцип ядяхме заедно в кафето на факултета.

Бях новоповярвал и ревностен и винаги ѝ свидетелствах криво-ляво, колкото разбиране имах. Познавах два или три стиха. Но си спомням един случай, когато бях странно мълчалив. Тя беше жена, която постоянно прелюбодействаше. Тъй като не вярваше, че съществува грях и вина трябваше да ходи на психиатър два пъти в седмицата за да се освобождава от това напрежение. Трябваша ѝ хапчета за да спи и хапчета за да се събуди. Жалка картинка, изпълнена с интелектуална

надменност, гордост, арогантност и непознаваща Бога. Отражение на този свят. Аз си стоях, без да кажа и дума, зает мислено с мои си неща. Усещах обаче, че тя става все по-неспокойна дори възбудена, и накрая ядосана. Погледнах я с абсолютно невинен поглед и тя повече не можа да се сдържи, а избухна, "Дори, когато мълчиш си живо обвинение!"

Никога не забравих това!

Не без причина Господ ми го напомня сега. Това именно ще крещи света на нас. Трябва да следваме Агнето където и да отива (Рут 1:16), ако сме решили да посрещнем края носещ със себе си тотална противопоставяне, силите на тъмнината и светлината ще си дадат последна битка. Ако ще сме святи ще бъдем много святи, или няма да бъдем въобще.

Толкова полярен ще стане света. Тези, които тази вечер пеят небрежно за Божията Святост, тогава няма да могат да пеят. Ще се избави само този, който е достигнал до Неговата дълбочина и познава Неговото съвършенство и святост, само този който е победител в Негово Име. Всеки трябва да знае, че брадвата е стигнала до корена на неговия живот и той може да се радва в победата си и на това, че е достигнал до истинска свобода в Христос, че се е присъединил към онези, които са придобили наистина Кръста, а не са го приели просто като правилна доктрина или като украшение на врата, или направен от пластмаса.

Достигнали ли сме това?

Спомняме ли си, че Исус умря гол?

Изстрада неизразим срам за да застанем ние един ден пред Него без срам и да не опетним Името Му, нито да Го похулим с нашата невярност.

Той умря гол.

Напусна света, така както и дойде – гол.

Не е ли интересно, че само християните от Сестри на Мария признават раждането и смъртта на Христос в голота?

Това е единственото общество от вярващи, което съм посещавал по целия свят, където от мига, в който стъпих в имота им почувствах абсолютно осезателно Божията Святост.

Не го почувствах, като дойдох тук! Само в общността (the Sisters of Mary), изпитала най-дълбоко страданията на Христос. Не знам как да ви обясня това.

При едно от моите посещения при тях си донесох вкъщи една глинена фигурка на младенца Исус. Колко конфузно за бруклински еврейки нали? Какво ще правиш с подобни сантименталности. Нямам нищо общо с тия неща. Просто защото е дете не значи, че е сантиментално, въпреки, че всичко може да се полее със захарен сироп – както младенца Исус, така и Кръста.

Като отидете там откъдето аз сега идвам, в залата имаше един Кръст на стената зад мен. Беше уникален. Не съм виждал подобно нещо. Беше целият в рози, ламперия от рози във формата на Кръст. Много красиво. Много впечатляващо. Ама лъжа!

Сатана би се радвал, ако всичко стане такова сладникаво, но ние се нуждаем да го съзрем в истинския му ужас! Трябва да разберем, че БОГ дойде от небето и се роди сред нас като голо, безпомощно и напълно зависимо от другите дете. Ето това ме впечатли в тая фигурка, дете с протегнати ръце, носейки красивото изражение на пълното доверие. Това е върховно.

Но Той беше ГОЛ!

Какво унижение е за Бога да дойде във формата на човек. Ще кажеш, Арт, какво му е на човека? Това е най-висшата форма на живот на земята.

За нас може и да е положително, но за Бог е унижение. Да бъде затворен в тялото на човек, като слезе от небето и остави Славата Си за да живее като зависимо дете?

Да живее скрито в неизвестност?

Да понесе да Го отхвърли Собствения Му народ?

Да завърши живота си в неопишуемо мъчение, което думите не могат да опишат и за което Писанията казват само "И те Го разпнаха"? (Мат.27:35)

Дори Бог не се опитва да го опише. И Той напусна тоя свят като безпомощно дете, гол.

И това е твоят Цар?

Като евреин искам да ти кажа, че това не е по еврейския вкус. Определено нямаме слабост към царе, дето идват на гърба на магаре, на което "не е сядал човек" (Марк 11:2), това си е пълна лудост, унижение и глупост – някакъв цар дето се кандилка надолу по Маслинения Хълм.

Не е много царско по човешки погледнато!

И да умре на позорният стълб – на буницето извън града!

И учениците му не издържаха гледката и избягаха.

Това гангренияло парче месо – това е Б-О-Г !

Ще кажеш "Арт, защо беше нужно това?". Не мога да ти отговоря. Но в книгата Разпнатият Бог ...знаеш ли какво казва немският теолог Молтман?

Казва "Знаеш ли къде започва истинската вяра?"

Не пластмасовата вяра, ИСТИНСКАТА ВЯРА, онази дето ще те предпази от мастурбиране, от блудство, от угождаването на плътта? Знаеш ли къде започва истинската и побеждаваща вяра?

"Там където атеистът казва, че тя трябва да умре."

Това обърква всякакъв вид логика и мисъл! Няма по света религия, която да има такова събитие в центъра си освен Християнството. Това е съблазън на съблазните. Кой може да разбере тия неща?

Пророк Исаия казва "Той бе наранен за нашите престъпления, бит бе заради нашите беззакония... Всички се отбихме като овце: всеки се отби в своя си път; и Господ възложи на него беззаконието на всички ни. ..Но Господ благоволи той да бъде бит" Исаия 53:5,6,10.

Той пострада в полза на беззаконниците.

Искаш ли да знаеш колко ужасен е грехът в Божиите очи? Искаш ли да виждаш както Бог вижда? Само това е истината! Всичко друго е грешка или заблуда.

Виж Бог Разпнат!

Виж Бога да виси гол.

Виж това ужасително мъчение и ще разбереш как Бог се отвращава от греха.

Бил ли е грехът отвратителен и за теб, така че никога повече да не разпъваш отново Синът на Славата или да погазваш кръвта Му пеейки песни, които възхваляват нещо, което ние в действителност познаваме и сме изпитали твърде малко и на което много от нас противоречат с истинските си постъпки, мисли или въображение?

"Той бе наранен заради нашите беззакония."

Чел ли си скоро 22 Псалом? Какво описание на Разпятието!

Може би 1000 години преди самото събитие.

"Разлях се като вода, И разглобиха се всичките ми кости; Сърцето ми стана като восък, Разтопява се всред вътрешностите ми. Силата ми изсъхна като черепка, И езикът ми прилепна за челюстите ми; И Ти си ме свел в пръстта на смъртта. Защото кучета ме обиколиха; Тълапа от злодейци ме окръжи; Прободоха ръцете ми и нозете ми. Мога да преброя всичките си кости, Хората се взират в мене и ме гледат. " (Пс.22:14-17)

Знаете ли чудесния химн "Когато се Взирам в Чудния Кръст" от Исак Уатс?

Кога за последно ти си се взирал в него?

Знаете ли какво казва Чарлз Фини, което днеска прочетох? Казва, че не би си и помислил да пътува на Божията нива с някой брат, който да не е самият той съкрушен пред Бога поне веднъж на две или три седмици.

Това ме насърчи да говоря по темата тази вечер, дори и да знам, че вече сте я чували. Не мисля, че Бог ще има нещо против ако кажа, че честото взиране в Кръста е добро нещо.

Трябва да видим Господа висок и превъзвишен. "И аз, когато бъда въздигнат от земята, ще привлека всички при себе си." (Йоан 12: 32)

Трябва да си спомним кое е сърцевината на вярата, онова, което изумява противниците на Христос и невярващите евреи!

Бог разпнат!

За нашите грехове и беззакония.

Исак Уатс е бил вдъхновен от Святия Дух да напише тази песен.

"Кога се вирам в чудния Кръст, на който Царят на Славата умря, най-скъпото за мен за загуба го считам и всяка гордост изоставям аз."

Единствено, когато се вираш в чудния Кръст.

Всичко друго е актьорство, психоеквилибристики, обикновено бърбрене, съгласие с правилни доктрини, пластмасово менте.

Нуждаем се от това да се взем в чудния Кръст, на който Царят на Славата умря.

Не давай Господи да се похваля с друго, освен с Кръста на Христос моя Господ.

Някой от нас да се хвали? Ако не с думи, с поведение, с външен вид?

Знаете ли как Фини разбирал кога влизало убеждение в сърцата на хората, на които говорел, кога Бог ги съкрушавал със Святия Дух?

Не можели да си държат главите изправени.

Не можели да го гледат.

Чувствали, че трябва да обърнат лице.

Гледали надолу. Били превити.

Казва, че докато виждал пред себе си хора, които го приемали като говорителя, той знаел, че Бог все още не е извършил делото си с убедителна сила.

Не давай Господи да се похваля с друго, освен с Кръста на Христос моя Бог. Всички суетни неща, които най-ме блазнят жертвам на Неговата Кръв. Виж как от главата Му, от ръцете Му, от нозете Му, се стичат смесени Скръб и Любов...

Ако интимните Му части бяха голи и Той беше унижен в това за да спаси нас от унижение, какво да кажем за сериозните Му рани в ръцете и главата?

Ръцете Му бяха пронизани заради нашите дела, поради която причина, някои от нас все още не могат да сложат ръце един на друг и да се изпратят един друг със свети ръце.

Наранен в нозете, защото сме отвели телата си на места, където не е трябвало да бъдат.

Знаете ли за Торинската Плащеница, онова известно ленено платно пазено векове наред и в което има значителни причини да вярваме, че е било наистина плащеницата, с която е било покрито тялото на Исус?

Интересно, че излиза наяве в нашето поколение. Наскоро беше изследвано от група експерти и анатоми, запознати разбира се със строежа на тялото. Те преброили 200 камшични белези по това тяло. Ще кажеш "Откъде могат да знаят с такава сигурност?"

Понеже нещо подобно на експлозия се е случило, така че съсирената кръв, полепнала по това платно се е превърнала във фотографски негатив в момент на ослепителна светлина, така че всяка рана се е отпечатала на това платно.

200 удара с камшик, изобилно кръвотечение на скалпа от нещо притиснато към кожата и черепа и други ужасни свидетелства за мъчения, които не мога да опиша.

Виж как от главата Му, от ръцете Му, от нозете Му, се стичат смесени Скръб и Любов...

Виж го чрез Духа на Бога. Виж го!

Тая вечер направо прекалих. Не мога да нарека това нито проповед, нито лекция. Просто вярвам, че тази вечер по някакъв начин Бог искаше да се говори за Бог Разпнат. Той поиска да бъде разпнат на Кръста пред очите на своите люде, така че да Го видим....

Наистина да Го видим

Наистина да Го хвалим

Наистина да Го признаем.

Защото само това може да ни опази. Когато се взрем в ужаса, който Му причини грехът, ще обичаме правдата и ще мразим нечестиято, пазейки себе си да не разпнем отново Божия Син.

Виждате ли го?

(преводачката е толкова сломена в момента, че не може да продължи.)

Казва в Исая 53: 8, Той бе отсечен от земята на живите. Бе поразен поради престъплението на моите люде.

Това си е цяла хирургия тука, нещо абсолютно!

Е това е съвършеният Бог призоваващ съвършения човек да бъде отсечен, отрязан и изхвърлен от земята на живите!

Ще ви кажа, че тук става въпрос за нещо повече от проблема с греха.

Това е дълбоко спасение за всички ни, ако сме се съединили в разпятие с Него...отрязани, изхвърлени...

Такова радикално отделяне от света, плътта и дявола, се прави само от онези, които са имали същата брадва достигнала до корените им.

За да завършим:

Спомнете ли си евнуха, който Филип доведе до Господа в Деяния 8. Бог имаше толкова много на сърце тоя човек, че взе Филип от успешното му служение и го събра с един негър на път за вкъщи в Етиопия.

Според Християнските предания, този самотен човек занесъл Християнството в Африка, този етиопски евнух... човек с изсечени корени... човек с голяма власт, натоварен да надзирава богатствата на царицата. (Деяния 8:27-40)

Исус говори веднъж за евнусите. Каза, че някои се раждат такива, с малформации по рождение. Те никога няма да имат физическите способности, които са дял на всички мъже.

Има и такива, които хората са направили евнуси. Като говорим за ужаси... (какво ще кажете за) писъците и воят, когато мъж бива прикован към земята от дюзина други, докато някой свърши мръсната работа!

Но Исус каза и за "има и такива, които са скопили себе си заради небесното царство." (Мат.19:12)

Този етиопски евнух беше човек с голяма власт и отговаряше за всички богатства на царицата (Деяния 8:27-40). Само на евнух можеш да се довериш така безрезервно. Той няма нищо да си присвои от нещата, които са му поверени (жените). Бравата е имала своята дума тук. Бил е изрязан и изхвърлен. Бог ни предлага същата защита. Кръстът на Христос Исус порязал основите на живота ни, отрязвайки ни и изхвърляйки ни от земята на живите.

Мисля си че, по моему, единствените хора в безопасност в края на този свят изпънени с безчестие, ще бъдат вярващите, които са били изчистени до корен!

Неправдата ще изобилства, пълна с разврат и похот, изкушения с такава сила, че да се смаеш; тънки и с такава чувственост, че жертвите са вече и сред християните.

Само мъртвият е в безопасност – този, който е останал без корени, отрязан и изхвърлен от земята на живите, признаващ ужасните склонности на своята плът. Прилежното ученичество не е отговорът. Да казваш "Няма да правя повече така," не е отговорът. Нито свирукането в тъмното или пък пеенето на песни.

Има само ЕДИН отговор.

Кръстът на Исус Христос!

Не пластмасовото менте, но КРЪВТА на Кръста, там гдето е страданието и срама, където Бог ни призовава да отидем.

Ако някой иска да дойде след Мен, нека се отрече от себе си нека вдигне кръста си...(Лука 9:23)

Когато Христос кани някого, Той го кани да дойде и да умре.

Заклучение

Имах странно чувство тази вечер, когато влязох в залата, като оглеждах лицата, докато пеехте за святостта на Бога, в сърцето ми и духът ми кънтеше –"Нечисто."

Свят, Свят, в противоречие с тъмнината в лицата, бегли сенки нашепващи нещо различно от Свят, Свят.

Затова просто исках да заста на ребром с Павел тази вечер и да проповядвам отново Христос и то Него разпнат – Божия сила за спасение, не само в отвъдното,

но ТУК и СЕГА, за отрязаните и изхвърлените, съединили се с Него, станали евнуси за Христа, приели брадвата в корените си.

Това е силата от Бога водеща до Спасение.

Препоръчвам ви я, да я видим, да достигнем до нея и да се прилепим към нея до край...

Ще се молим ли за това?

Заключителна молитва

Моля те скъпи Боже, в Името на Исус, да уважиш послушанието на слугата ти да говори думите, които Ти вложи в сърцето му, и аз поверих последствията на Теб.

Ако има сила в този Кръст, ако страданието умее да открива, моля те да го покажеш сега.

Моля те за дух на откровение за да видим Христос и то Него разпнат.

БОГ РАЗПНАТ за нашите грехове и беззакония.

Моля те да ни покажеш, ако сме си играли с фалшивия кръст и сме предпочели пластмасовото, което е по-леко за носене, но не може да носи тежест.

Ти каза, че ако бъдеш издигнат на Кръста ще привлечеш всички към Себе Си.

Моля Те да го направиш.

Моля Те да намериш евнуси всред тази аудитория тази вечер, които със сигурност не са се родили такива, нито са били насилно направени такива, но са избрали да станат такива заради Небесното Царство, които ще посрещнат действието на Кръста достигащ до корените на живота им, и няма да се отклонят във въпроси за женитба, момичета, но като мъртви и лишени самите те от живот, да бъдат възкресени за да живеят за Бога и само за Негова слава.

Някой бе заставен да носи Кръста Ти преди 2000 години, а тази вечер търсиш хора, които сами да искат да го понесат.

И подобно на твоя служител на евангелието, и аз каня всички, които искат да дойдат до този Кръст не по някакъв сантиментален или изтъркан начин, не с настройката да вдигнат пластмаса, но в действителност.

Това е място за отчаяните, които знаят, че не могат самички, че не могат да победят. И волята ни няма да ни помогне, и външната прилика няма да ни помогне.

Само истинско единение с твоята смърт – да бъдат отрязани и изхвърлени, за да бъдат възкресени към нов живот лишен от срам, който побеждава в Победителя, който е съвършен в Своето съвършенство и е свят в Своята святост.

Затова заповядай ни да се присъединим към Теб в тия неща в Дух и истина, веднъж завинаги, в името на Исус, Амин.